

SCHEEPLOS - projecttekst

Elk huis heeft zijn achter huis. Dat achterhuis; dat zou Vlaanderen zijn: altijd weer die cascade van achterhuizen tot stallingen.
Elke opdracht heeft zijn context.

Het ontwerp tekent precies niets anders dan wat er was. Een schikking van opeenvolgende gebouwtjes; met verschoven zadeldak.
Alleen; de verschuiving is al rondom. De gebouwtjes schikken zich niet naar goed gebruik aan één zijde, met aan de andere zijde; vaak niet meer dan een lange koer. Nu; nu zijn het vele maar kleinere koeren.

Het ontwerp niet anders gemaakt als dat het altijd gemaakt wordt: baksteen en pannen.
Ramen in muren.
Alleen; misschien met net iets meer zorg. De ramen komen om de hoek samen; het detail is net anders.

Vaak zijn die achterhuizen moment van echte leven in die huizen. Zo was het; zo is het nog steeds zo vaak. Langs achter binnenkomen heet zo iets. De tafel in de keuken plaats van ontmoeting.

Niet anders is dat hier. De keuken maakt de verbinding tussen huis en tafel. En de zadeldaken zijn het plafond.
Gewone tegels; maar net in een hoek van 45°. Doe-het-zelf in elkaar gezette keukenkast. Maar afgewerkt met zwart edel kunststof werkblad. De opening van huis naar achterbouw. Een bijeenzetten van kolom en balken tekent in de midden kamer zich uit van op het plafond – getuigen van de vroegere wanden – naar die opening toe.

Over duurzaam. Over leven.

Duurzaamheid meten in de context van de bestaande werkelijkheid en dus niet dat wat met nieuw allemaal bereikt kan worden. Die gebouwde werkelijkheid meenemen vandaag; is dan wat van duurzaamheid moet worden verwacht. Kritische scherpte maakt wat duurzaam is anders duurzaam vandaag. Met amper helemaal anders. Precies dat is duurzaam.